

TILSKIPUN EVRÓPUÞINGSINS OG RÁÐSINS 2006/68/EB

2009/EES/25/44

frá 6. september 2006

um breytingu á tilskipun ráðsins 77/91/EBE að því er varðar stofnun hlutafélaga og um tilskilið hlutafé þeirra og breytingar á því (*)

EVROÞUÞINGIÐ OG RÁÐ EVRÓPUSAMBANDSINS
HAGA,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins, einkum
I. mgr. 44. gr.,

með hliðsjón af tillögu framkvæmdastjórnarinnar,

með hliðsjón af álitum efnahags- og félagsmálanefndar
Evrópubandalaganna ⁽¹⁾,

í samræmi við málsmeðferðina sem mælt er fyrir um í 251. gr.
sáttmálans ⁽²⁾,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Í annarri tilskipun ráðsins 77/91/EBE frá 13. desember 1976 um samræmingu verndarráðstafana, sem ætlað er að vera jafngildar í Bandalaginu og aðildarríki krefjast þegar almenningshlutafélög eru stofnuð og um tilskilið hlutafé og breytingar á því í skilningi annarrar málsgreinar 58. gr. sáttmálans, til að vernda hagsmuni félagsmanna og annarra ⁽³⁾, eru settar fram kröfur varðandi nokkrar ráðstafanir sem slík félög gera í tengslum við hlutafé.
- 2) Í orðsendingu sinni til ráðsins og Evrópuþingsins frá 21. maí 2003 sem nefndist „Að færa félagarétt til nútímahorfs og bæta stjórnarhætti í fyrirtækjum í Evrópusambandinu – Áætlun um þróun“ kemst framkvæmdastjórnin að þeirri niðurstöðu að einföldun og nútímavæðing tilskipunar 77/91/EBE myndi stuðla verulega að meiri skilvirkni fyrirtækja og samkeppnishæfni án þess að rýra vernd hluthafa og lánveitenda. Þessi markmið hafa forgang en breyta engu um þörfina á að hefjast þegar í stað handa við almenna athugun á hagkvæmni annarra aðferða við að viðhalda eigin fé sem myndi veita hagsmunum lánveitanda og hluthöfum í hlutafélögum [þ: almenningshlutafélögum] viðunandi vernd.

- 3) Aðildarríki skulu eiga þess kost að heimila hlutafélögum að afhenda hlutabréf gegn öðru endurgjaldi en reiðufé án þess að félögin þurfi að fá sérstakt verðmat sérfræðings, í tilvikum þar sem viðmiðun fyrir slíkt endurgjald er skýr. Engu að síður skal tryggja rétt minnihluta hluthafa til að krefjast þess háttar mats.
- 4) Hlutafélögum skal heimilt að afla eigin hlutabréfa eftir því sem varasjóðir þeirra leyfa og tímabilið, þegar hluthafafundur getur heimilað slíka eignaðflun, skal lengt í því skyni að auka sveigjanleika og létta stjórnunarálagi af félögum sem þurfa að bregðast hratt við markaðsþróun sem hefur áhrif á verð hlutabréfa í þeim.
- 5) Aðildarríkin skulu eiga kost á að heimila hlutafélögum að veita fjárhagsaðstoð til kaupa þriðja aðila á hlutabréfum í þeim eftir því sem varasjóðir þeirra leyfa til að auka sveigjanleika að því er varðar breytingar á hlutafjársmsetningu félaga. Þessi möguleiki skal vera með fyrirvara um verndarráðstafanir að teknu tilliti til markmiðsins með þessari tilskipun að vernda bæði hluthafa og þriðju aðila.
- 6) Í þeim tilgangi að auka staðlaða vernd lánveitanda í öllum aðildarríkjunum skulu lánveitendur eiga kost á að hefja dómsmál eða málarekstur á sviði stjórnsýslu, samkvæmt tilteknum skilyrðum, ef líkur eru á að þeir nái ekki fram kröfum sínum vegna lækkunar á hlutafé hlutafélags.
- 7) Til að hindra markaðssvik skulu aðildarríkin, við framkvæmd þessarar tilskipunar, taka tillit til ákvæða tilskipunar Evrópuþingsins og ráðsins 2003/6/EB frá 28. janúar 2003 um innherjasvik og markaðsmisnotkun (markaðssvik) ⁽⁴⁾, reglugerðar framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 2273/2003 frá 22. desember 2003 um framkvæmd tilskipunar Evrópuþingsins og ráðsins 2003/6/EB að því er varðar undanþágur fyrir endurkaupaáætlanir og verðjöfnun fjármálagerna ⁽⁵⁾ og tilskipunar framkvæmdastjórnarinnar 2004/72/EB frá 29. apríl 2004 um framkvæmd tilskipunar Evrópuþingsins og ráðsins 2003/6/EB að því er varðar viðurkenndar markaðsvenjur, skilgreiningu á innherjaupplýsingum í tengslum við afleidd vöruskuldaskjöl, samningu innherjaskráa, tilkynningu um viðskipti stjórnenda og tilkynningu um grunsamleg viðskipti ⁽⁶⁾.

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjtið. ESB L 264, 25.9.2006, bls. 32. Hentar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 95/2007 frá 6. júlí 2007 um breytingu á XXII. viðauka (Félagaréttur) við EES-samninginn, sjá EES-viðbætur við Stjórnartíðindi Evrópusambandsins nr. 60, 13.12.2007, p. 33.

⁽¹⁾ Stjtið. ESB C 294, 25.11.2005, bls. 1.

⁽²⁾ Álit Evrópuþingsins frá 14. mars 2006 (hefur enn ekki verið birt í Stjórnartíðindum ESB) og ákvörðun ráðsins frá 24. júlí 2006.

⁽³⁾ Stjtið. EB L 26, 31.1.1977, bls. 1. Tilskipuninni var síðast breytt með aðildarlögunum frá 2003.

⁽⁴⁾ Stjtið. ESB L 96, 12.4.2003, bls. 16.

⁽⁵⁾ Stjtið. ESB L 336, 23.12.2003, bls. 33.

⁽⁶⁾ Stjtið. ESB L 162, 30.4.2004, bls. 70.

- 8) Því ber að breyta tilskipun 77/91/EBE til samræmis við þetta.
- 9) Í samræmi við 34. lið samstarfssamningsins milli stofnana um betri lagasetningu ⁽¹⁾, eru aðildarríkin hvött til að taka saman, fyrir sig og í þágu Bandalagsins, eigin töflur sem sýna, eftir því sem við verður komið, samsvörun milli þessarar tilskipunar og ráðstafananna til að lögleiða hana og að birta þær,

SAMÞYKKT TILSKIPUN ÞESSA:

I. gr.

Tilskipun 77/91/EBE er breytt sem hér segir:

1. Í stað 21. undirliðar í 1. mgr. 1. gr. komi eftirfarandi:

„—í Ungverjalandi:

nyilvánosan müköðó résvénytársaság;“,

2. Eftirfarandi greinar bætist við:

„10. gr. a

1. Aðildarríkin geta ákveðið að beita ekki 1. 2. og 3. mgr. 10. gr. ef framseljanleg verðbréf, eins og þau eru skilgreind í 18. lið 1. mgr. 4. gr. tilskipunar Evrópuþingsins og ráðsins 2004/39/EB frá 21. apríl 2004 um markaði fyrir fjármálagerninga (*), eða peningamarkaðsgerningar, eins og þeir eru skilgreindir í 19. lið 1. mgr. 4. gr. þeirrar tilskipunar, eru, samkvæmt ákvörðun stjórnar eða framkvæmdastjórnar, lögð fram sem endurgjald í öðru en reiðufé og þessi verðbréf eða peningamarkaðsgerningar eru metin á vegnu meðalverði í viðskiptum með verðbréfin eða gerningana á einum eða fleiri skipulegum mörkuðum, eins og þeir eru skilgreindir í 14. lið 1. mgr. 4. gr. þeirrar reglugerðar, á nægilega löngu tímabili sem ákvarðast skal samkvæmt landslögum settum fyrir þann dag sem viðkomandi endurgjald í öðru en reiðufé er lagt fram.

Hafi sérstakar aðstæður, sem hafa í för með sér verulega breytingu á verðmæti eignarinnar þann dag sem hún er lögð fram, hins vegar haft áhrif á þetta verð, þ.m.t. markaðsaðstæður sem gera slík verðbréf eða peningamarkaðsgerninga óinnleysanlega, skal fara fram endurmat að frumkvæði og á ábyrgð stjórnar eða framkvæmdastjórnar. Við þetta endurmat gilda 1., 2. og 3. mgr. 10. gr.

2. Aðildarríki geta ákveðið að beita ekki 1., 2. og 3. mgr. 10. gr. ef eignir, aðrar en framseljanleg verðbréf og peningamarkaðsgerningar sem um getur í 1. mgr., eru, samkvæmt ákvörðun stjórnar eða framkvæmdastjórnar, lagðar fram sem endurgjald annað en reiðufé, ef viðurkenndur, óháður sérfræðingur hefur metið þær á gangvirði og eftirfarandi skilyrðum hefur verið fullnægt:

- a) gangvirði er ákvarðað eigi fyrr en sex mánuðum fyrir þann dag sem eignin er í raun lögð fram,

- b) matið hefur farið fram í samræmi við almennt viðurkennda matsstaðla og -reglur í aðildarríkinu sem eiga við um þá gerð eigna sem leggja á fram.

Komi upp nýjar, fullgildar aðstæður, sem hefðu í för með sér verulega breytingu á gangvirði eignarinnar þann dag sem eignin er í raun lögð fram, skal fara fram endurmat að frumkvæði og á ábyrgð stjórnar eða framkvæmdastjórnar. Við þetta endurmat gilda 1., 2. og 3. mgr. 10. gr.

Fari slíkt endurmat ekki fram getur einn hluthafi eða fleiri, sem eiga samtals a.m.k. 5% af skráðu hlutfé félagsins þann dag sem ákvörðun um aukningu hlutfjár er tekin, krafist mats óháðs sérfræðings og gilda þá 1., 2. og 3. mgr. 10. gr. Slíkir hluthafar geta lagt fram slíka kröfu allt fram að þeim degi sem eignin er í raun lögð fram, að því tilskildu að á þeim degi, sem krafan er lögð fram, nemi hlutféð, sem viðkomandi hluthafar fara með, enn a.m.k. 5% af skráðu hlutfé félagsins eins og það var daginn sem ákvörðunin um hlutfjáraukningu var tekin.

3. Aðildarríki geta ákveðið að beita ekki 1., 2. og 3. mgr. 10. gr. ef aðrar eignir en framseljanleg verðbréf og peningamarkaðsgerningar, sem um getur í 1. mgr., eru, samkvæmt ákvörðun stjórnar eða framkvæmdastjórnar, lagðar fram sem endurgjald annað en reiðufé og gangvirði þeirra má rekja til einstakrar eignar í lögboðnum reikningsskilum fyrra fjárhagsárs, að því tilskildu að lögboðnu reikningsskilin hafi verið endurskoðuð í samræmi við tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2006/43/EB frá 17. maí 2006 um lögboðna endurskoðun ársreikninga og samstæðureikningsskila (**).

Annar og þriðji undirliður 2. mgr. skulu gilda að breyttu breytanda.

10. gr. b

1. Ef annað endurgjald en reiðufé, eins og um getur í 10. gr. a, er látið í té án skýrslu sérfræðings, sem um getur í 1., 2. og 3. mgr. 10. gr., skal, að viðbættum kröfunum sem fram koma í h-lið 3. gr. og innan eins mánaðar frá þeim degi sem eignin er í raun lögð fram, birta tilkynningu þar sem fram kemur:

- a) lýsing á því endurgjaldi, sem er í öðru en reiðufé, sem um ræðir,

(¹) Stjtið. ESB C 321, 31.12.2003, bls. 1.

- b) verðmæti þess, hver hefur séð um matið og, ef við á, matsaðferðin,
- c) yfirlýsing um hvort tilgreint virði svari í það minnsta til fjölda, nafnverðs eða, ef nafnverð er ekki tiltekið, til bókfærðs verðs og, ef við á, yfirverðs á hlutabréfunum sem á að gefa út vegna slíks endurgjalds,
- d) yfirlýsing um að engar nýjar, fullgildar aðstæður hafi komið upp að því er varðar upphaflega matið.

Birtingin skal fram fara á þann hátt sem mælt er fyrir um í lögum hvers aðildarríkis í samræmi við 3. gr. tilskipunar 68/151/EBE.

2. Ef leggja á fram annað endurgjald en reiðufé án skýrslu sérfræðings, sem um getur í 1., 2. og 3. mgr. 10. gr., í tengslum við aukningu hlutafjár, sem fara skal fram skv. 2. mgr. 25. gr., skal birta auglýsingu með dagsetningunni þegar ákvörðunin um aukninguna var tekin og birta upplýsingarnar, sem skráðar eru í 1. lið, á þann hátt, sem mælt er fyrir um í lögum hvers aðildarríkis, í samræmi við 3. gr. tilskipunar 68/151/EBE, áður en eignin, sem lögð er fram sem annað endurgjald en reiðufé, er afhent. Í því tilviki takmarkast tilkynningin skv. 1. lið við yfirlýsingu um að engar nýjar, fullgildar aðstæður hafi komið upp frá því að fyrrgreind auglýsing var birt.

3. Hvert aðildarríki skal sjá til þess að fyrir hendi séu fullnægjandi verndarráðstafanir til að tryggja að málsmeðferðinni, sem fram kemur í 10. gr. a og í þessari grein, sé fylgt ef lagt er fram annað endurgjald en reiðufé án skýrslu sérfræðings sem um getur í 1., 2. og 3. mgr. 10. gr.

(*) Stjtið. ESB L 145, 30.4.2004, bls. 1. Tilskipuninni var síðast breytt með tilskipun 2006/31/EB (Stjtið. ESB L 114, 27.4.2006, bls. 60).

(**) Stjtið. ESB L 157, 9.6.2006, bls. 87.“

3. Fyrsta undirlið í 1. mgr. 11. gr. er breytt sem hér segir:

a) „í stað „10. gr.“ komi „1., 2. og 3. mgr. 10. gr.“,

b) eftirfarandi málslíður bættist við:

„Ákvæði 10. gr. a og 10. gr. b skulu gilda að breyttu breytanda.“

4. Í stað 1. mgr. 19. gr. komi eftirfarandi:

„1. Með fyrirvara um meginregluna um jafna meðferð allra hluthafa sem hafa sömu stöðu og með fyrirvara um tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2003/6/EB frá 28. janúar 2003 um innherjasvik og markaðsmisnotkun (markaðssvik) (*) geta aðildarríki heimilað félagi að afla eigin hlutabréfa, hvort sem það er í nafni félagsins eða fyrir milligöngu einstaklings sem kemur fram í eigin nafni en fyrir hönd félagsins. Að því marki sem slík eignaðflun er heimil skulu aðildarríki sjá til þess að hún sé háð eftirfarandi skilyrðum:

a) á hluthafafundi skal heimild fengin sem ákvarðar skilmála og skilyrði slíkrar eignaðflunar, einkum þó hámarksfjölda hlutabréfa þeirra sem afla skal, tímabil

það sem heimildin gildir, en hámarks lengd þess skal ákvarðast af landslögum, en þó ekki vera lengri en fimm ár, og hámarks- og lágmarksendurgjald þegar um er að ræða eignaðflun gegn endurgjaldi. Stjórn og framkvæmdastjórn skulu ganga úr skugga um að skilyrðum b- og c-liðar sé fullnægt á þeim tíma sem hver heimiluð eignaðflun tekur gildi,

b) eignaðflunin, þ.m.t. á hlutabréfum sem félagið hefur áður aflað og á enn, svo og hlutabréf, sem einstaklingar kaupa sem koma fram í eigin nafni en fyrir hönd félagsins, má ekki verða til þess að lækka verðgildi hreinnar eignar niður fyrir þá fjárhæð sem tilgreind er í a- og b-lið 1. mgr. 15. gr.,

c) aðeins má nota hlutabréf, sem eru greidd að fullu, í þessum viðskiptum.

Enn fremur geta aðildarríki sett eftirfarandi skilyrði fyrir eignaðflun, í skilningi fyrsta undirliðar:

i) að nafnverð eða, ef nafnverð er ekki tiltekið, bókfært verð hlutabréfanna sem aflað er, þ.m.t. hlutabréf sem félagið hefur áður aflað og á enn, svo og hlutabréf, sem einstaklingar kaupa sem koma fram í eigin nafni en fyrir hönd félagsins, megi ekki fara yfir mörk sem aðildarríkin ákvarða. Þessi mörk mega ekki vera lægri en 10% af skráðu hlutafé,

ii) að í samþykktum eða stofnsamningi félagsins sé mælt fyrir um heimild félagsins til að afla eigin hlutabréfa í skilningi fyrsta undirliðar, hámarksfjölda hlutabréfa sem á að afla, lengd þess tímabils sem heimildin gildir og hámarks- og lágmarksendurgjald,

iii) að félagið uppfylli viðeigandi tilkynninga- og upplýsingaskyldur,

iv) að gerð kunni að verða krafa, að ákvörðun aðildarríkja, um að tiltekin félög afsali sér hlutabréfum sem þau hafa aflað, að því tilskildu að fjárhæð sem er jöfn nafnvirði hlutabréfanna, sem þau afsala sér, verði sett í varasjóð sem ekki er unnt að úthluta úr til hluthafa nema lækkun verði á skráðu hlutafé. Þennan varasjóð má aðeins nota til að auka skráð hlutafé með eignfærslu varasjóða,

v) að eignaðflunin hafi ekki áhrif á það að kröfur lánveitanda verði uppfylltar.

(*) Stjtið. ESB L 96, 12.4.2003, bls. 16.“

5. Í 3. mgr. 20. gr. komi orðin „a- og b-lið 1. mgr. 15. gr.“ í stað orðanna „a-lið 1. mgr. 15. gr.“

6. Í stað 1. mgr. 23. gr. komi eftirfarandi:

„1. Þegar aðildarríki heimilar félagi, annaðhvort beint eða óbeint, að leggja fram fé, að veita lán eða að setja tryggingu, með það í huga að þriðji aðili afli hlutabréfa í því, skulu þau gera þess háttar viðskipti háð skilyrðunum sem sett eru fram í öðrum, þriðja, fjórða og fimmta undirlið.

Viðskiptin skulu fara fram á ábyrgð stjórnar eða framkvæmdastjórnar við sanngjarnar markaðsaðstæður, einkum með tilliti til vaxta sem félagið fær greidda og með tilliti til tryggingar sem er lögð er fram til félagsins vegna þeirra lána og fyrirframgreiðslna sem um getur í fyrsta undirlið. Lánsfjárstaða þriðja aðila eða, þegar um er að ræða marghliða viðskipti, sérhvers aðila að viðskiptunum skal hafa verið rannsökuð til hlítar.

Stjórn eða framkvæmdastjórn skal leggja viðskiptin fyrir hluthafafund til fyrirframsamþykkis og skal hluthafafundurinn fara að reglum um ályktunarháfi og meirihluta sem mælt er fyrir um í 40. gr. Stjórn eða framkvæmdastjórn skal leggja skriflega skýrslu fyrir hluthafafundinn þar sem tilgreindar eru ástæður fyrir viðskiptunum, hagsmunir félagsins af því að vera aðili að slíkum viðskiptum, skilyrði fyrir því að félagið gerist aðili að viðskiptunum, áhættan sem felst í viðskiptunum að því er varðar greiðsluhæfi og gjaldþol félagsins og verðið sem þriðji aðili á að greiða fyrir hlutabréfin. Þessa skýrslu skal leggja inn til skráningar til birtingar í samræmi við 3. gr. tilskipunar 68/151/EBE.

Heildarfjárhagsaðstoð, sem þriðju aðilum er veitt, má aldrei leiða til lækkunar á hreinni eign niður fyrir þá fjárhæð sem tilgreind er í a- og b-lið 1. mgr. 15. gr., þegar jafnframt er tekið tillit til lækkunar á hreinni eign sem kann að hafa átt sér stað þegar félagið sjálft eða þriðji aðili fyrir hönd þess aflaði eigin hlutabréfa í samræmi við 1. mgr. 19. gr. Félagið skal færa varasjóð, sem er ekki til úthlutunar, að fjárhæð sem nemur heildarfjárhagsaðstöðinni, á skuldahlíð efnahagsreikningsins.

Ef þriðji aðili aflar, með fjárhagsaðstöð frá félagi, hluta í því félagi í skilningi 1. mgr. 19. gr. eða skráir sig fyrir hlutum sem gefnir eru út við aukningu á skráðu hlutafé, skal slík eignaðflun eða skráning fara fram á sanngjörnu verði“

7. Eftirfarandi grein bætist við:

„23. gr. a

Í tilvikum þar sem einstaklingar í stjórn eða framkvæmdastjórn félagsins, sem er aðili að viðskiptum sem um getur í 1. mgr. 23. gr., eða í stjórn eða framkvæmdastjórn móðurfyrirtækis, í skilningi 1. gr. tilskipunar ráðsins 83/349/EBE frá 13. júní 1983 um samstæðureikninga (*), eða slíkt móðurfyrirtæki sjálft eða

einstaklingar, sem koma fram í eigin nafni en fyrir hönd aðila í slíkum fyrirtækjum eða fyrir hönd slíks fyrirtækis, eru mótaðilar í slíkum viðskiptum, skulu aðildarríkin gera fullnægjandi verndarráðstafanir til að tryggja að slík viðskipti stríði ekki gegn hagsmunum félagsins.

(*) Stjtið. EB L 193, 18.7.1983, bls. 1. Tilskipuninni var síðast breytt með tilskipun 2006/43/EB.“

8. Í stað annars undirliðar í 2. mgr. 27. gr. komi eftirfarandi:

„Beita skal 2. og 3. mgr. 10. gr. og 10. gr. a og 10. gr. b.“

9. Í stað 1. mgr. 32. gr. komi eftirfarandi:

„1. Ef um er að ræða lækkun á skráðu hlutafé, skulu a.m.k. lánveitendur þeir sem eiga kröfur frá því fyrir birtingu ákvörðunarinnar um lækkunina, eiga rétt á að fá a.m.k. tryggingu fyrir kröfum sem hafa ekki fallið í gjalddaga á þeim birtingardegi. Aðildarríkin mega ekki sniðganga þennan rétt nema lánveitandinn hafi gert fullnægjandi verndarráðstafanir eða slíkar verndarráðstafanir séu ónauðsynlegar með tilliti til eigna félagsins.

Aðildarríkin skulu fastsetja skilyrði fyrir nýtingu þess réttar sem kveðið er á um í fyrsta undirlið. Aðildarríkin skulu í öllum tilvikum tryggja að lánveitendur hafi heimild til að fara þess á leit við viðeigandi stjórnsýslu- eða dómsmálayfirvald að það geri fullnægjandi verndarráðstafanir, að því tilskildu að þeir geti með trúverðugum hætti sýnt fram á að kröfur þeirra séu í hættu vegna lækkunar á hlutafé sem þeir hafa skráð sig fyrir og fullnægjandi verndarráðstafanir hafi ekki verið gerðar hjá félaginu.“

10. Í stað 1. mgr. 41. gr. komi eftirfarandi:

„1. Aðildarríkin mega gera undanþágu frá 9. gr. (1. mgr.), 19. gr. (fyrsta málslið a-liðar í 1. mgr.) og 25., 26. og 29. gr. að svo miklu leyti sem slíkar undanþágur eru nauðsynlegar fyrir samþykkt eða beitingu ákvæða sem ætlað er að hvetja til þátttöku starfsmanna eða annarra hópa einstaklinga sem skilgreindir eru í landslögum, í kaupum á hlutafé fyrirtækja.“

2. gr.

1. Aðildarríkin skulu samþykkja nauðsynleg lög og stjórnsýslufyrirmæli til að fara að tilskipun þessari eigi síðar en 15. apríl 2008.

Þegar aðildarríkin samþykkja þessar ráðstafanir skal vera í þeim tilvísun í þessa tilskipun eða þeim fylgja slík tilvísun þegar þær eru birtar opinberlega. Aðildarríkin skulu setja nánari reglur um slíka tilvísun.

2. Aðildarríkin skulu senda framkvæmdastjórninni helstu ákvæði úr landslögum sem þau samþykkja um málefni sem tilskipun þessi nær til.

3. gr.

Tilskipun þessi öðlast gildi á tuttugasta degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*.

4. gr.

Tilskipun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Strassborg 6. september 2006.

Fyrir hönd Evrópuþingsins,

J. BORRELL FONTELLES

forseti.

Fyrir hönd ráðsins,

P. LEHTOMÄKI

forseti.
